

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 maja 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 290, z 1958 r. Nr 8, poz. 24 i z 1959 r. Nr 42, poz. 267) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) do osób wykonujących rodzaje (specjalności) rzemiosł objęte tabelami stawek ryczałtu kwotowego, których należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego obliczone na zasadach ogólnych oczywiście przekraczałyby górne granice stawek ryczałtu kwotowego określone w tabelach tego ryczałtu dla danego rodzaju (specjalności) rzemiosła, danego rodzaju świadczeń, ilości osób zatrudnionych i rodzaju miejscowości.”;

2) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w przypadkach, gdy

zakres lub rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego bądź gdy zostały stwierdzone okoliczności wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej. O zmianie wysokości ryczałtu orzeka na podstawie materiału dowodowego komisja podatkowa, działająca przy udziale przedstawiciela terenowego cechu.”;

3) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla tych rodzajów (specjalności) rzemiosł, dla których są ustalone w tabelach stawki ryczałtu kwotowego, ryczałt w postaci ryczałtu umownego może być ustalony tylko w uzasadnionych przypadkach, gdy rozmiar działalności gospodarczej podatnika tak znacznie odbiega od rozmiaru przeciętnej tego rodzaju działalności, że stawki ryczałtu kwotowego byłyby dla podatnika oczywiście za wysokie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wymiaru podatków od roku podatkowego 1960.

Minister Finansów: w z. J. Kole

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 maja 1960 r.

w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od członków spółdzielni pracy, zatrudnionych w zakładach usługowych spółdzielni opodatkowanych w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkowie spółdzielni pracy, zatrudnieni w zakładach usługowych spółdzielni, podlegających opodatkowaniu w formie ryczałtu, opłacają od uzyskiwanych przychodów

za usługi świadczone w zakładzie spółdzielni podatek zryczałtowany.

§ 2. Zryczałtowany podatek pobiera się bez względu na wysokość uzyskanego przychodu od każdego członka spółdzielni, zatrudnionego w zakładzie usługowym, w następującej wysokości miesięcznie:

	W miejscowościach na terenie gromad	W osiedlu lub mieście o liczbie mieszkańców					
		do 5.000	ponad 5.000 do 10.000	ponad 10.000 do 25.000	ponad 25.000 do 75.000	ponad 75.000 do 200.000	ponad 200.000
Rodzaj zakładu		podatek w złotych miesięcznie					
Fotografowanie	36	47	59	71	85	117	117
Fryzjerstwo	36	47	59	101	117	117	117
Krawiectwo	28	36	59	101	101	117	117
Szewstwo	20	28	36	47	59	71	101

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole